

Český jazyk – 9.11. -13.11.

5. ročník

- Opakovat psaní i/y po obojetných souhláskách – zopakuj si řady vyjmenovaných slov
- PS str. 26/cv. 3, 4, 5 – doplnit (ve cv. 3 vyznač barevně slova s předponami vy-/vý-
- Vyplnit přiložený pracovní list
- Čtení s porozuměním Anička a básnička – vypracuj otázky za textem
- Čtení dětských časopisů a knih dle vlastního výběru

1. Doplně i-í nebo y-ý:

lep__dlo, om__tka, hřeb__k, m__ška, krup__ce, s__chravý, ps__ček,
kom__nek, b__strý, s__nek, bl__zko, s__čet, nel__tostná, kop__to,
náb__tek, ml__nek, p__šťalka, skup__na, l__sý, pl__seň, Přem__sl,
nam__řit, s__lák, ob__čej, m__slit, L__tom__šl, pl__š, l__tovat, b__da,
b__l__na, m__l__t se, p__sek, sl__b__t, l__zátka, l__žovat, s__kora,
s__dl__ště, p__voňka, p__tel, zb__tek, ml__nář, b__k, netop__r, pl__nárna,
pap__r, m__sa, klop__tnout, ptakop__sk, s__rový, p__chl se,

2. Opakujeme pravopis ě/je: doplň správně □...

Ob.....vil poklad, jdu na ob.....d, důležitá ob.....dnávka, ob.....mný balík,
zakázaný v.....zd, úzká p.....šina, matčino ob.....tí, ob.....hl hřiště, v.....nec
kv.....tin, ob.....h krve, dobrá v.....c, náhle se ob.....vil, v.....řím ti, sb.....r
papíru, pov.....sil obraz, neosv.....tlené auto, válečné ob.....ti, velký pře.....zd

3. Dopiš do slov správná písmena:

U naší obce teče __eka __yje. Hlavní __esto __eské republiky je __raha. Máme
doma __očku __ickou a __ejska __líka. Moje __abička se jmenuje __ožena
__ováková. __epík __voboda je můj nejmilejší __polužák. Někdy čtu __asopis
__luníčko a __astelku.

ANIČKA A BÁSNIČKA

Eduard Petiška

„Dědečku, proč lidi skládají básničky?“ zeptá se Anička dědečka.

„Proč?“ zamyslí se dědeček, „lidé skládají básničku, když chtějí někomu povědět něco, co se nedá říct jenom obyčejně.“

„A ty, skládal jsi někdy básničku?“

„Jakpak by ne. Skládal. A ne jednu. Když jsem se naučil psát, tak jsem pořád něco skládal. Ale jenom krátké básničky. Při dlouhých mě bolela od psaní ruka. Ale ty si můžeš vymyslet dlouhou básničku. Napíšu ti, co budeš chtít.“

„A pamatuješ si nějakou básničku od tenkrát, když jsi byl kluk?“

„Jakpak by ne. U nás v domě bydlela jedna holčička a ta se mi líbila. Napsal jsem jí básničku:

*Ta naše Madlenka Hlavatá
má vlasy jako ze zlata,
a když jde dolů po schodech,
nosí si slunce na zádech. "*

„A opravdu nosila slunce na zádech?“

„To slunce na zádech byly přece její vlasy.“

„Aha. To jsem hloupá, vid’?“

„To ne, ale básničkám musíš naslouchat jinak. Když jdeš nakupovat do samoobsluhy, tak ti stačí obyčejné uši. Když posloucháš básničky, musíš si nasadit sváteční uši.“

„Aha,“ povídá Anička a sahá si na uši. Má pořád ty samé. „Dědečku, pověz mi ještě nějakou básničku.“

*„Moje milá Aničko,
skládej tetě přáníčko,“* řekne dědeček.

(Anička a básnička)

1. Které postavy v ukázce vystupují?

---

2. O čem si povídají?

---

3. Vypiš z básničky, kterou dědeček napsal, slova, která se rýmují.

_____ - _____

_____ - _____

4. Co v básničce znamenalo „slunce na zádech“?

---

5. Co musíme udělat, když posloucháme básničky, abychom jim rozuměli?

---

6. Pojmenuj obrázky. Spoj je se slovy, která se s nimi rýmují. Zkus vymyslet i další slova, která se s nimi rýmují.

---

piha

čočka

---

puška

---

duben
